

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkersuisut pålægges, at fremsætte forslag til ændring af Landstingsforordning nr. 3 af 7. maj 2007 om alderspension, således at alderspensionister kan oppebære det dobbelte i biindtægt, uden at der sker reduktion af alderspensionen.

(Medlemmer af Inatsisartut Malik Berthelsen og Kim Kielsen, Siumut)

Begrundelse:

I disse tider, hvor den teknologiske fremgang sker til stadighed, er vores levevis blevet mindre fysisk krævende i forhold til tidligere. Dette resulterer i, at vi bliver ældre i forhold til tidligere og at vi i forhold til det fysiske og psykiske "føler os yngre" i forhold til tidligere. Dette medfører selvfølgelig, at vi i forhold til tidligere kan arbejde i flere år.

De ældres evner og fysiske kunnen er bedre i forhold til tidligere, hvilket resulterer i, at pensionsbestemmelserne i dag ikke længere er tidssvarende og det er på tide at vi tilpasser disse i forhold til i dag.

Den pension, som pensionister modtager om året kan ikke siges at være overvældende. Vi ved jo at de kæmper for at få pensionen til at slå til i hele måneden og vi er desværre fuld ud klar over, at vi ikke har midlerne til at forbedre disse pensioner i dag.

Derfor må vi fordoble den lovgivningsmæssige grænse for maksimum ekstraindtægt for de personer, der er modtagere af alderspension uden at der sker reduktion af alderspensionen; således at de ældre personer, som er sunde og raske kan få mulighed for ekstraindkomst, således at de ældre personer som modtager pension kan få mulighed for at arbejde i længere tid, uden at skulle bekymre sig om fradrag på deres pensioner. For øjeblikket kan en enlig alderspensionist tjene op til kr. 56.000 uden at der sker en reduktion af alderspensionen og grænsen for par er tilsvarende fastsat til kr. 84.000.

Vi mener, at det er kedeligt at sætte grænser for mulighederne for at kunne arbejde for de personer der er i stand til at arbejde, derfor kan det være fristende at fjerne beløbsgrænsen helt.

Men meningen med pensionsordningen i Grønland er jo, at ældre indbyggere som ikke har mulighed for selvforsørgelse, dvs. dem der i forbindelse med udtræden af arbejdsmarkedet mister indtægt, kan få mulighed for hjælp af det offentligt til dækning af mad m.v. Derfor er der ulemper ved at man fjerner grænsen helt, og det vil være med til at forøge uligheden i samfundet, idet mange ældre personer, der modtager pension fra deres tidligere arbejdsgiver, ikke modtager alderspension.

Mange af de personer, der er godt oppe i alderen har mange erfaringer, som de har opsamlet gennem et langt arbejdsliv, og som værdsættes og efterspørges af mange arbejdspladser. Lige så vigtigt er det for en person, som er godt oppe i alderen, at vedkommende kan arbejde så længe vedkommende kan uden for mange forhindringer, også selv om vedkommende kan være modtager af alderspension. Sådan som vores lovgivning er i dag, begrænser den muligheden for folk, der har

lyst til at arbejde og ”straffer” dem, som har fået højere indkomst end den maksimalt mulige, hvilket vi finder som værende uhensigtsmæssige.

Befolkningsfremskrivningen har vist, at der vil være 9.200 personer som er over 65 år i 2040, det vil sige 5.500 flere end i dag. Dette vil selvfølgelig medføre, at Landskassen vil have flere udgifter til alderspension. Derfor vil denne lovændring udelukkende være til gavn for vort land, ved at de ældre med lyst til at arbejde indbetaler større skatter og ved at de bliver sundere.

Ved at man fratager en person, som har forsørget sig selv og sin familie i mange år, en mulighed for at tjene ekstra ved siden af den lille alderspension, vil dette medføre en psykisk belastning, og sådanne forhold vil ikke gøre en person gladere. Ikke mindst ved vi, at alderspensionister med eget hus lever under hårde kår, hvorfor vi må ansøre de ældre med lyst til at arbejde til at gøre det.

Idet længere arbejdsliv via mere brug af kroppen medfører et sundere liv, ser vi frem til en velvil- lig modtagelse af forslaget i Inatsisartut.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det bemærkes, at § 37 spørgsmål nr. 2012-026 forgæves forsøgte at få Naalakkersuisut til at redegøre for de samlede økonomiske konsekvenser ved at en ændring af gældende regler om alderspension, således at alderspensionisterne kunne oppebære det dobbelte i biindtægt uden at der skete en reduktion i alderspensionen. Trods den manglende redegørelse fra Naalakkersuisut mener vi, at følgende forhold skal indgå i en konsekvensanalyse:

For landskassen vil forslaget utvivlsomt betyde større skatteindtægter, idet flere ældre forventes at ville arbejde mere. På den anden kan det samtidig forventes, at der ikke i sammen omfang som hidtil vil ske reduktion af alderspensionen, hvilket vil forøge udgifterne til alderspension. Bliver flere ældre i længere tid tilknyttet arbejdsmarkedet vil sundhedsvæsenet utvivlsomt erfare, at de ældre holder sig mere sunde og raske, hvorved sundhedsvæsenet belastes mindre, hvilket er en gevinst for samfundet. Flere indtægter for alderspensionister kan betyde færre udgifter til boligsikring og mindre offentlige hjælp til pensionisterne og deres husstand, hvilket samlet betyder en besparelse for samfundet. Henseende til, at vi ikke ved, hvor mange alderspensionister, der kan og vil arbejde mere som følge af forslaget, er det er ikke muligt mere præcist at redegøre for de samlede økonomiske konsekvenser af forslaget. Vi kan imidlertid ikke afvise, at forslaget samlet vil betyde en samlet økonomisk gevinst for det offentlige.

At lave en lovændring vil blive gjort inden for administrationens nuværende ramme.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Man forventer ikke at forslaget vil medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det private erhvervsliv. Det med at de ældre kan arbejde noget mere, er ikke ensbetydende med at virksomhederne får ekstraomkostninger, idet virksomhederne fastsætter normeringerne efter deres behov/arbejder. De skal blot vælge om de vil ansætte en ung eller en ældre person.

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Man forventer ikke at forslaget vil medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne. Da forslaget vil medføre større indtægt for de omhandlede, vil det kun være til gavn for dem.